

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK 2019. MÁJUS

5.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Anyaillat

Anyaillata csak anyának van,
nem hasonlít semmi másra,
ahogy átölel, máris érzem,
elég ez nekem az elalvásra.
Ha megtölti orromat, nem félek,
jöhet bármilyen ígélet,
behunytt szemmel felismerem
mindörökké, amíg élek.

KISS LEHEL

Anyák napja

Kisöcsém

Éppen olyan nyálás
puszit ad, mint máskor.
Csokor nincs kezében,
sem orrán virágpor.

Verset? Még egy kukkot
sem tanult meg mára,
de hogy ehetnék,
azt széjjelkiabálja.

Éppen úgy cirógat,
ahogy szokott máskor.
A cumit ledobja
nem egyszer, de százszor.

Újra új pelus kell...
Maszatos a szája...
Anya mégsem ezért
néz könnyezve rája.

MOLNÁR KRISZTINA
rajza

BALEY ENDRE

Ragyogás

Apukám egy jámbor óriás:
erős, bátor, hatalmas.
Barátai közül sokan
úgy hívják csak: kockahas.
Félkézzel tartja a holdat,
meghajlítja a vasat,
korhadt fát tép gyökerestül,
párja biztos nem akad.
Anyu mesélte, hogy egyszer
lehozott egy csillagot,
a csillagból én születtem,
és csak nekik ragyogok.
Majd ha én is felnőtt leszek,
én is hozok csillagot,
az lesz majd az én kisfiam,
aki csak nekem ragyog.

CSEH KATALIN

Csillag- anya

Tükörvers

Csillaganya fényes,
csillag-békességes,
ringat kis csillagot,
pásztáznak csillagok.

Pásztáznak csillagok.
Ringat kis csillagot
csillag-békességes
csillaganya, fényes.

Kiscsillagom, tente,
sűrű már az este,
égi s földi álmok
őrzik ragyogásod.

Őrzik ragyogásod
égi s földi álmok,
sűrű már az este,
kiscsillagom, tente.

ARTHUR MILLER

Jane takarója

Fordította SZÁSZ IMRE

Volt egyszer egy kislány, úgy hívták, hogy Jane (*ejtsd: Dzséjn*). Egészen kicsi baba volt, és volt neki egy takarója. Egy egészen kicsi, rózsaszín, puha és meleg takarója. Nagyon szerette.

Mikor felébredt, felült az ágyacskában, és körülnézett. Láta az ajtót, az ablakot, a képet a falon. Láta a szőnyeget a padlón. Láta a fehér mennyezetet, a szekrényt, a felhúzó játékot a szekrényen. Láta, hogy ez az ő szobája, de mégis félt. Aztán meglátta a rózsaszín takaróját az ágy végében. Karjába vette, mint egy babát. És boldog volt.

4

Anyja ölébe vette Jane-t, meleg tejet adott neki. És Jane, amíg itta a tejet, egyre csak fogta a takaróját.

Este anyja a karjába vette, és ágyacskájába vitte. Jane látta a kinti sötétséget az ablakon át. De nem félt. Megfogta a rózsaszín takarót, és arcához érintette. Aztán elaludt.

Jane apránként nagyobbacska lett. Már nem aludt a kiságyban, új ágyat kapott.

De amikor aludni tért a nagy ágyba, mindig azt mondta: „Hol a takám?” A rózsaszín takarót hívta „takának”, mert kicsi korában nem tudta kimondani azt, hogy takaró. Anyja olyankor odahozta a takarót, és ráterítette. S amikor Jane érezte, hogy a rózsaszín takaró rajta van, boldog volt, és elaludt.

Apránként aztán Jane még nagyobb lett. Már felérte az ajtókilincset. Meg tudta húzni a redőnyök zsinórját, és a redőnyök felszaladtak az ablakon. Ha odament az apjához, már bele tudta dugni a kezét a zsebébe, hogy megvizsgálja, mi van benne. Egyre nagyobb lett.

Jane egy nap felébredt, és felült a nagy ágyában. Láta a képet a falon, a szőnyeget a padlón, a fehér mennyezetet és az ajtót. De nem látta a rózsaszín takaróját az ágyán. Sírva fakadt. Anyja bejött, és megkérdezte:

- Mi bajod, Jane?
- A takámat akarom!

– De hiszen csupa rongy az egész. Akkor vettük, amikor születél. És nagyon sokszor ki kellett mosnunk. Nézd, itt van a szép, nagy, új takaród.

Jane nézte a szép, új takaróját. Sárga és puha volt. Aztán mégis sírva fakadt:

– A takámat akarom!

Anyja odament a fiókhöz, elővette a takarót. Jane kezébe fogta, arcához szorította. Jó puha volt. Este így aludt el.

Egyszer az ablakpárkányon felejtette. Tavasz volt éppen. Reggel kinyitotta a szemét, és meglepő dolgot látott. Kék barázdabillegető ült az ablakpárkányon, és egy szálát húzogatót ki a régi takaróból.

Jane átszaladt a szüleihez:

– Egy madár eszi a takámat!

Apáék Jane szobájába siettek. Épp akkor jött vissza a madár, és megint húzkodni kezdte a takaró szálait. Mikor sikerült egyet kihúznia, csőrébe kapta, és elrepült.

– Fészket épít a szálakból – mondta Jane apja. – Amikor megszületnek a kismadarak, jó meleg, puha lakásuk lesz.

– Szükségük van a takámra? – kérdezte Jane.

– Úgy van – felelte az apja.

– De akkor is az enyém lesz, ha a fészükben van?

– Mindig a tiéd lesz. Csak emlékezned kell rá. Valahányszor gondolsz rá, újra a tiéd.

Így aztán Jane az ablakpárkányon hagyta a takaróját. A takaró napról napra kisebb lett, míg egy este az utolsó rózsaszín szál is eltűnt.

Jane magára húzta a nagy sárga takaróját, és kinézett a sötétbe. Tudta, hogy valahol a bokrokban kismadarak alszanak a régi rózsaszín takaróján. Kicsit sajnálta, hogy neki már nincs rózsaszín takarója, de örült is. Mert a madarak szeretnek jó melegen és puhán feküdni éjszaka, és ő segített betakarítani őket. Örült, hogy már nagylány, és nincs szüksége többé a kicsi takarójára.

És gyorsan elaludt.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Pásztormadár

Rajban szállnak a pásztormadarak,
Bújnak előlük a sáskák, bogarak.
Ha gyümölcs illatát hozza a jó szél,
Elszürcsölnek egy lédús koktélt.

Csapatát is szél hozza, s a szél viszi,
Hol éri a május, a fészket készíti.
Elegáns színek, hozzá bóbíta:
Egy nyájfigyelőnek ennyi a titka.

NEMES NAGY ÁGNES

Mit beszél a tengelice?

Mit beszél a tengelice?
Azt mondja a tengelice:
cipity Lőrinc, cipity Lőrinc,
tyaf, tyaf, tyaf.

– Tengelice, fönn a fán,
ilyen pici dal után
mért mondd, hogy:
tyaf, tyaf, tyaf?

– Pici madár vagyok én,
pici nótát tudok én,
cipity Lőrinc, meg egy pici
tyaf, tyaf, tyaf!

BERTÓTI JOHANNA

A szél gyerekei

Ha nagy leszek,
lesz belőlem orkán.
Féljete! Éltetek
forog kockán!

Ha nagy leszek,
lesz belőlem hurrikán.
Lássuk, ki éli túl
vihar-muzsikám?

Ha nagy leszek,
lesz belőlem tájfun.
Jöttöm napja rémes,
nemvárt dátum.

Ha nagy leszek,
lesz belőlem ciklon,
nyomomban megannyi
szétszórt lim-lom.

Testvéreim
az utolsó
fuvallatig
megnőnek.
Én örökké
megmaradok
gyengéd-szelíd
szellőnek.
A kicsik mellé
elszegődöm örül:
míg én itt vagyok,
hajszáluk se görbül.
Általam terjednek
finom illatok,
szélforgót pördítetek,
szélkakast ringatok.

SZŐCS MARGIT

A kiolvasott meséskönyv

3. Anya meséje

Anyának tetszett Kaktusz Peti története. Meg is dicsérte Boldizsárt.

– Ugye nem baj, hogy magamat is beleírtam a mesébe? – kérdezte Boldi.

– Sőt, nagyon jó. Kedves tőled, hogy nem haragudtál meg Kaktusz Petire, hanem segí-

tettél rajta, és elvitted Apához akupunktőr-segédnek.

– Most rajtad a sor, Anya. Tudod már, hogy miről fogsz írni? – tette Anya elé a könyvet Boldizsár.

– Arra gondoltam, hogy folytatom Nagymama egyik meséjét, amelyben te is felbukkansz. Azt, amelyik egy szélcsaládról szól: Tetőrázónak hívják az apukát, Lombhajlítónak az anyukát és a fiukat... Hogyan is?... Segíts, mert nem jut eszembe...

– Szellőnek – mondta Boldi.

Anya főzött egy kávé, leült az íróasztal mellé, és a következő mesébe kezdett:

Tetőrázóéknál nagy esemény volt: megszületett a kislányuk, Bóra.

Szellő is örült Bóranak, szívesen játszadozott vele, csak néha bosszankodott egy kicsit, hogy amióta a húga megvan, úgy odavannak érte, mindenki csak őt dédelgeti, babusgatja. Azon kívül osztozni kell vele a legfinomabb illatfalatokon.

A szellőlány születésének megünneplésére összegyűlt a szél-nemzetség. Elsőnek Orkán bácsi viharzott be. Friss virágszirmokkal, levelekkel ékesítette az újszülöttet. Nyomában Monszun néni egy puffos kis esőfelhőt terelgetett, és mindjárt hozzá is látott a fürösztéshez.

Tájfún nagytata Tornádó nagymamával karöltve tombolta végig az utat.

Úgy felpakolták magukat ajándékkal, hogy alig volt hová tenni.

– Miért hoztatok ennyi mindent? Túlzot-
tan elhalmozzátok. A szénaboglyák jók
lesznek csúszdának, a fák lombjain kedvé-
re hintázhat, de mit kezdhet egy egész ház-
tetővel? Ilyen kicsi korban legfeljebb egy-két
cserepet adhatok a kezébe – susogta
Lombhajlító.

– Jaj de jó, legalább az enyém lesz a
háztető. Úgysem lányoknak való játék –
kapott az alkalmon Szellő – és máris rajta
termett.

– Gyere, fiam, megmutatom a tetőrázás
tudományát – fújta Tetőrázó a fiának.

Közben újabb vendégek érkeztek: Ne-
mere Székelyföldről fenyőparfümmel, Bu-
rán a sztyeppékről szamócaillattal, Sirokkó az
Adriáról tengerszaggal, Habub Egyiptomból
egy egész homokfelhővel.

Bóranak nagyon tetszett a homokfelhő.
Nyomban belebújt, és össze-vissza fújdogálta a
homokszemeket. Annyira belemerült a játékba,
hogy az ünnepi szamócaillat is hidegen hagyta.

Lombhajlító a vendégekkel való tereferelés
közben lenge ruháskát állított össze falevelek-
ből. Amikor kész volt vele, kislányára adta.

– De cuiki, egyem a szívét, milyen jól áll
neki, igazi légtündér – kapta ölbe Monzun néni
a szellánykát.

De Bóranak nem tetszett a folyton izzadó,
lucskos néni. Kitépte magát az öléből, tovasza-

ladt, és libegő-lebegő ruhájában gyönyörköd-
ve forgott, táncolt körbe-körbe.

Lombhajlító nem bírta levenni róla a sze-
mét.

– Úgy, úgy, kislányom – susogta olvadó
szívvel –, ha nem akard, hogy véget érj,
járd körbe magad.

Kedves gyerekek, most ti következtek.
Aki kiolvassa e mesét Boldizsár csodaköny-
véből, ugye, tudja, mi a dolga?

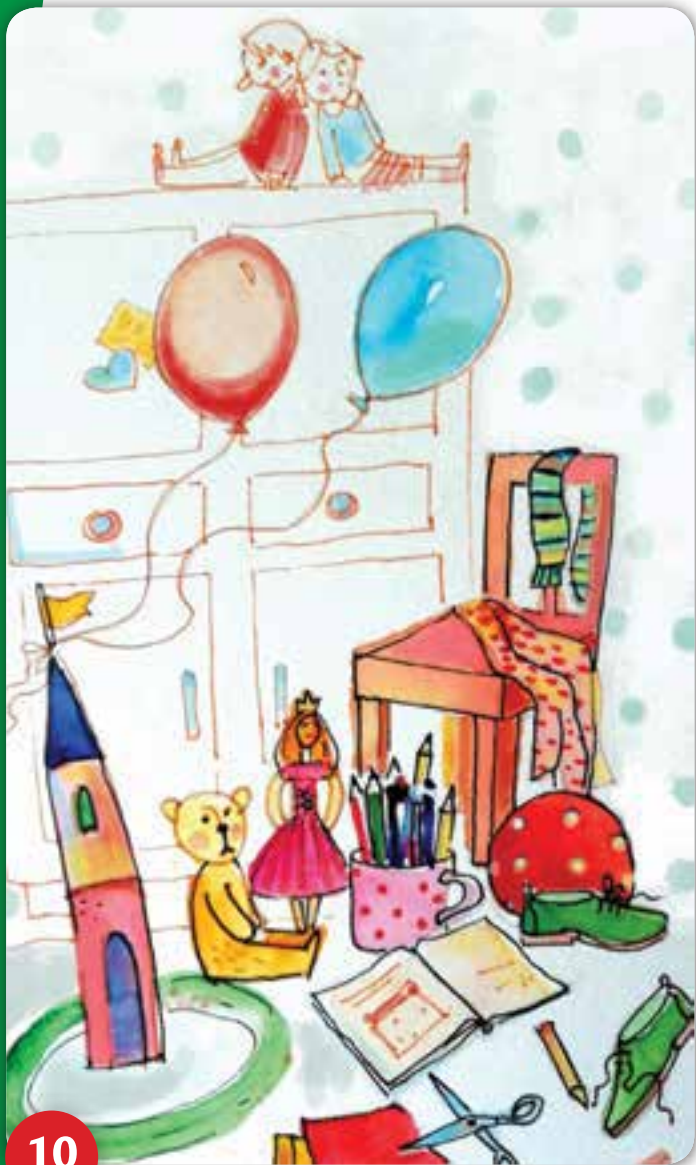
Jó meseírást!

A mese megszületését támogatta:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

BORSODI
L. LÁSZLÓ

REGINA

Kell egy hely, egy műhely

Nemsokára, amikor iskolás leszek, nekem is lesz külön szobám, mint a Tesómnak. Csak az enyém lesz az ágy a mackóimmal és a párnáimmal, a szekrényekben csak az én ruháim, a fiókokban csak az én játékaim lesznek, a polcokat s az asztalt úgy rendezem be, ahogy én szeretném. A falra kiragaszthatom Shimmer és Shine-t, Nella, a hercegnő lovagot vagy az Én kicsi pónimat, s nem a Tesóm fociposzterét kell nézmem.

Már nagyon várom, hogy meglegyen a külön szobám, ahol nem zavar senki, amikor Anna-Peti-Gergőt vagy magyar népmesét betűzők, esetleg kicsit telefonozok, vagy valamiért szomorú vagyok. Mert kell egy hely, egy műhely, ahol színezhetek és ollózhatok, színes papírból és szalvétából a babáimnak ruhát vágatok-ragaszthatok, gurigákból tornyot építhetek, szobát, konyhát rendezhetek be, gyurmából hegyet, dombot, folyót formázhatok a kastély köré, amelyben boldogan él Herceg és Hercegnő, és szép országukat nem rontja össze senki.

Kell egy hely, nagyon kell egy műhely, ahol majd este nem szedem össze, amit egész nap kitaláltam, berendeztem, kiszíneztem, kivág-

tam és beragasztottam, meggyúrtam és átgúrtam, mint ahogy most kell a konyhában, mert kész az ebéd, itt a vacsora ideje, vagy a nappaliban, ahol különben sem szabad rendetleníteni, mert Apa dolgozik, vagy mindjárt jönnek a vendégek.

Mi vagyunk az iskolába menők

Most már olyan rég járok óvodába, hogy Óvó Néni után ketten vagyunk a legnagyobbak: én és Gergő. Óvó Néni még marad az oviban, de jövőben mi megyünk iskolába.

Mi vagyunk az iskolába menők, s ezért nekünk van a legtöbb dolgunk: a tízóraihoz mi csengetünk, mi terítünk asztalt, csütörtökön több zöldséget vágunk, mint a kicsik, pénteken mi visszük az asztalhoz a müzlis tálakat, mi tesszük a mosogatókagylóba evés után a tányérokat, poharakat, és mi kíséjük ki a kisebbeket a vécére, mert félnek, és megvigasztaljuk őket, ha sokat sírnak.

Én és Gergő januártól nemcsak játszunk, mint a többiek, hanem minden nap szőjük a tarisznyánkat is. A ballagó tarisznyám nagyon szép lesz: piros, barna, kék, ciklámen, citromsárga, zöld, narancssárga és sok más színű fonalból szövöm. Minden nap haladok hat-hét sornyit, és ahogy nő a zsákom, úgy fogynak az ovis napok.

Ennek kicsit örülök, mert jön a sulis előkészítő, és végre megtanulhatok már rendesen olvasni, de kicsit nem is tudom, mit érzek, mert az iskola más lesz: állítólag tanulni is kell, Óvó Néni helyett Tanító Néni lesz, nem ismerek majd senkit, ismét kicsike leszek, s kezdődik minden előről.

LÁSZLÓ NOÉMI

Pompás dolog

Pompás dolog az óvoda.
Ne menj ide, ne mássz oda.
Kicsi a széken szépen ül.
Cipőjét húzza egyedül.

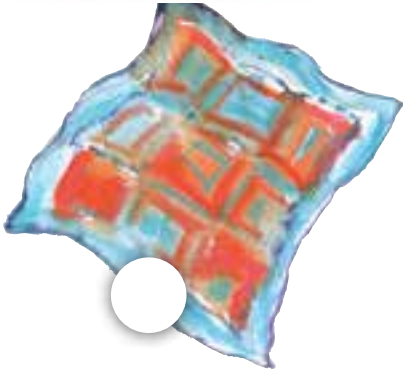
Eszik ügyesen, nem mozog.
Az óvoda pompás dolog.
Van festék, gyurma, rajzpapír.
Egy óvodás sokat kibír.

De amikor aludni kell,
az óvodás rohanna el,
mindegy hova, mindegy hova,
csak déli alvás ne legyen
többet soha!

Minden kicsi nyugovóra tér. Keresd meg, kinek melyik a takarója vagy a kuckója. Fesd egyforma színűre az összetartozó képek pöttyeit.

SZABÓ ISTVÁN

Anya ujjai

Amikor még kistrügy voltam,
este anyához hajoltam,
s mondtam:

Anya ne varrj már ma,
fektesse be a puha ágyba.
Mint a virág, nyílt tíz ujjá,
suhant lágyan homlokomra:
volt egyem: simogatás,
kettem: borogatás,
hármam: szelídség,
négyem: játék,
ötöm: mese,
hatom: béke,
hetem: csibepuhaság,
nyolcam: almafavirág,
kilencem: bársony,
tízem: nyugodt álom.

DÖME ZSUZSA

Betűk

s

Az s huncut: hajtűkanyar
után körbe görbül hamar,
hanem e kör mégsem teljes,
s-et írni de keserves!

sz

S-hez hogyha z társul,
nem fogad mást társául.
Széna, szalma, száz szöszmősz.
Szerelmes, vagy mi a szösz.

t

Minden madár szállva szállna
erre a szikár póznára.
Nem tetején rakna fészket,
hanem ahol t ér véget.

ty

T s ipszilon! Büszkén, hetykén
párt alkotnak szép kettecskén,
éldegélnek ty-vé válva.
Ez kettejük találmánya.

A szeptember óta közölt
két verses ábécé utolsó
betűi júniusban
mutakoznak be.

TÓTH ÁGNES
Ábécé

S

Sára nyakában
selyem sál lebeg.
Sárga virágos,
Sára csak nevet.
Siet a bálba,
suhog a sálja,
sárba tapos, de
ő azt se bánja.

Sz

Szó, ami szó,
szeretni jó.
Szerelmes, ó,
szeplős Janó.
Szerelme szép,
szerény leány.
Szeme akár
a kék óceán,
szöszke fején
szőke a tincs,
szeplős Janónak
szertelen kincs.

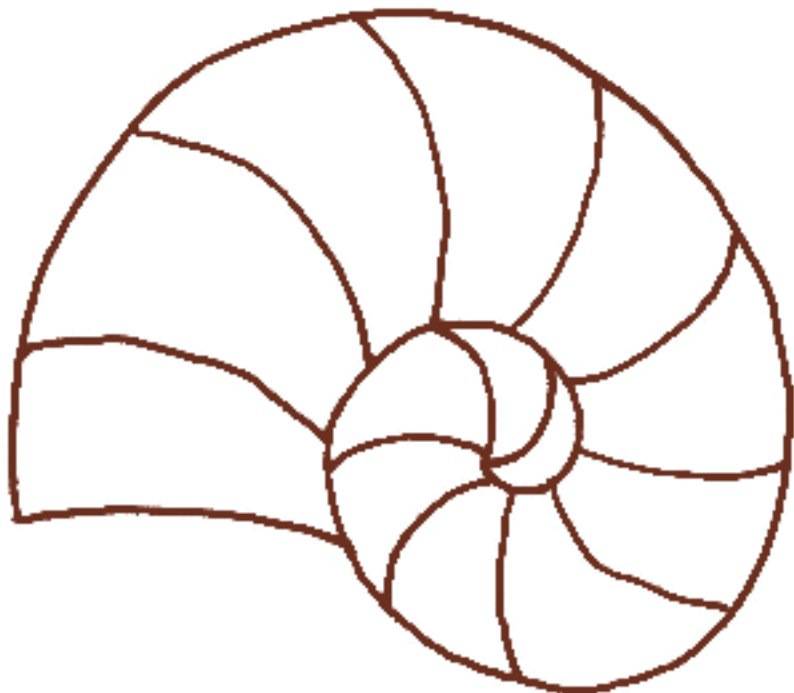
T

Telik, múlik a tél,
tavasz lesz, szép zsongó.
Tarka virágokról
tovaszáll méh, dongó.
Tollászkodik, és költ
temérdek kismadár,
trillázó füttyükkel
tele van a határ.

Ty

Tyúkudvarban
nagy a csend,
tyúkanyó most kotlik.
Tyúktojásokon csücsül,
tyúkszeme nem botlik.
Tyúktojásból csibe lesz,
tyúktenyésztők tudják,
tyúkolt szaglászó rókát,
tyuhaj, jól elkapják!
Tyúkpert akasztanak a
tyúktolvaj nyakába,
tyúkot akart elorozni,
tyúktarajra vágtyva.

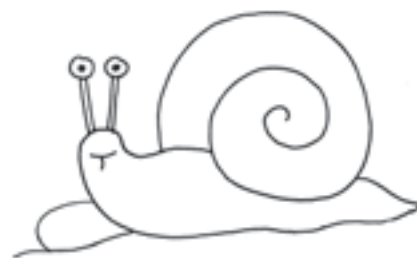
Fesd ki a csigaházat a szivárvány
legszebb színeivel.

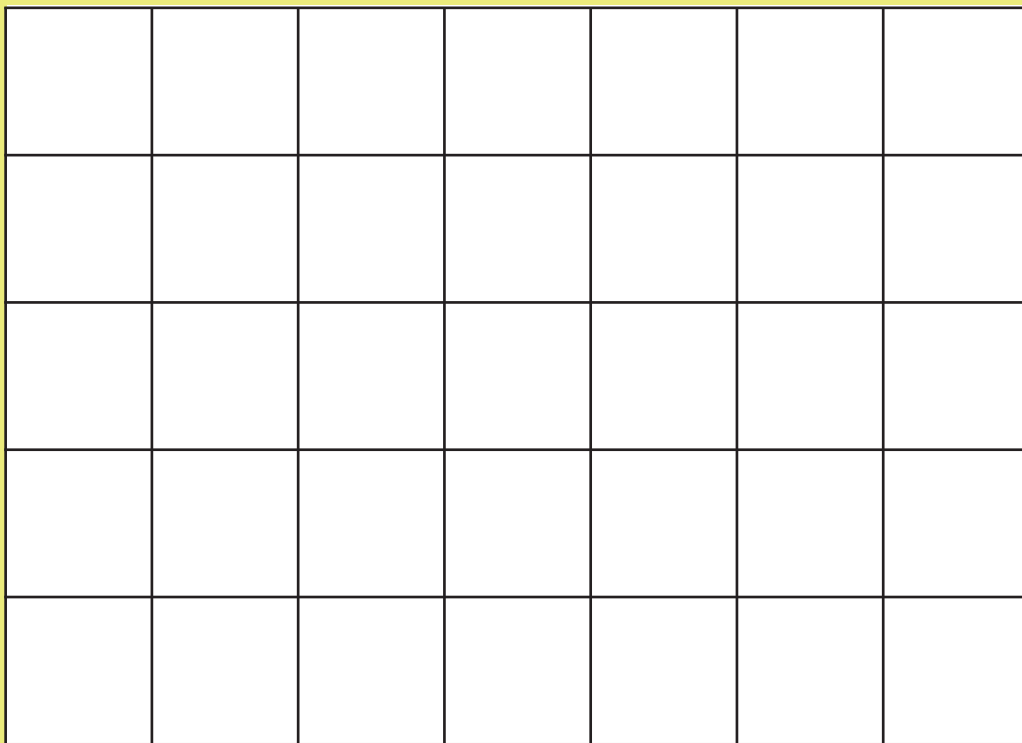
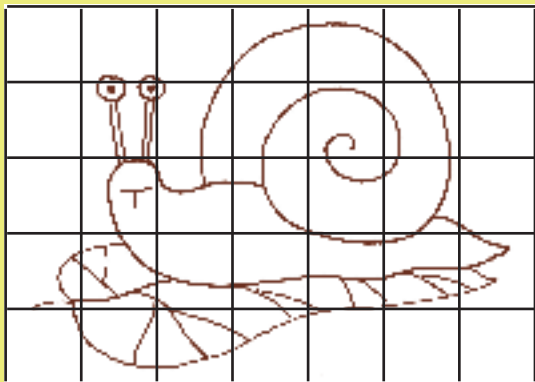
Szentgyörgyi
Kriszta,
Szabó
Zsanett,
Vámosgálfalva

Egészítsd ki a hiányos rajzokat,
majd színezd is ki őket.

Gyűjts üres csigaházakat, ecsettel
színezd ki mindeniket, és gyurmá-
ból formázd meg a lakójukat.

Mind megette
a spenótot, nagyra
nőtt a kis csiga.
A háló segítségével
növeszd nagyra
a rajzot is.

NAGY ZSOLT rovata

Kiskertész-kalandok

Indul a csigavadászat!

Dorottya és Barnabás a veteményesben bóklászott. Hát mit látnak? A saláta levelein hatalmas lyukak éktelenkedtek. De nemcsak a salátát, hanem a spenótot, a rukkolát, a sóskát is megdézsmálta valami. Bosszúsan futottak kiskertész nagypapához, s egymás szavába vágva újságolták el a látottakat. Nagypapának máris kész volt a remek ötlete:

– Induljon a csigavadászat! Ha elszaporodnak, a falánk csigák sok bosszúságot okoznak nekünk, minden levélzöldséget felfalnak.

– Levélzöldség? – kerekedett nagyra Dorottya szeme.

– Olyan zöldségféle, aminek a leveleit fogyasztjuk – magyarázta kiskertész nagypapa –, ilyen a saláta, a spenót, a rukkola, a sóska is.

Dorottya arra gondolt, hogy ezeket ő legszívesebben mind a csigáknak hagyná, a spenóttól meg egyenesen viszolyog, de azért bólintott, és megjegyezte, amit nagypapától tanult.

Jelöld zölddel a levélzöldségeket és pirossal, amelyek nem azok! Figyelj, van köztük két csali is!

Kiskertész nagypapa elmondta, hogy a csigák furfangosak. Nem lehet bár-
mikor rájuk lelni, ki kell várni a megfelelő időt, hogy elkaphassák őket.

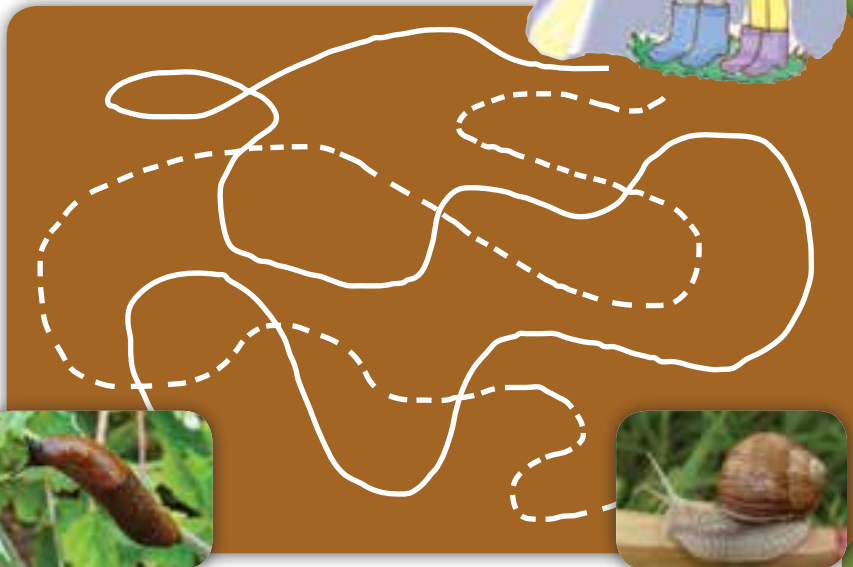
Beesteledett. A kis csapat elemlámpákkal vonult ki a veteményesbe nyo-
mokat keresni, a csigák ugyanis nyálkás csíkot húznak maguk után, ami
megcsillan a zseblámpák fényében.

– Az éticsigák, amelyek a házukat
a hátukon cipelik, szakaszos csíkot
húznak. A meztelencsigák csíkja fo-
lyamatos – magyarázta nagypapa.

A gyerekek azonban hiába követ-
ték a nyomokat, mindössze két csi-
gát találtak.

– Ki kell várnunk a megfelelő időt!
– intette türelemre unokáit kiskertész
nagypapa.

**Kövessd a csiganyomokat
Dorottyával és Barnabással
együtt, s megtalálod a csigákat!**

Néhány nap múlva eleredt az eső. Kiskertész nagypapa csak kacsintott
a gyerkőcöknek:

– Indul a csigavadászat!

Esőköpenyben, gumicsizmában, vödörrel eredtek a rablók nyomába.
Dorottya kilenc, Barnabás tizenkét csigát talált, kisker-
tész nagypapa pedig olyan sokat, hogy még Barnabás
sem tudta megszámolni. A levélfalókat messzire vitték
a veteményestől. Sok-sok üres csigaházat is gyűjtöttek,
s ezekből ötletes játékokat, ékszereket készítettek.

A gyerekek ezután gyakran mentek ki esőben is a
kertbe, hogy megfigyeljék, milyen állatok szeretik az
esőt. Találtak békát, földigilisztát, de azt is meglesték,
garázdálkodik-e csiga a kiskertben.

Lesd meg te is!

Színezd ki az
esőben hancúrozó
társaságot.

Pufika és az eső

Ötlet és rajz: KOVÁCS RÉKA RHEA

Csepp, csepp,
esőcsepp?

Jaj nekem,
nem álmotam,
tényleg esik!

Hová
meneküljek? Utálok
az esőt.

Égszakadás,
földindulás, nyakam-
ban a zuhé!

Hová iszkolsz,
cica?

Igazad van, ha nem
próbálom ki, honnan
tudhatnám, hogy az eső
kellemetlen.

A májusi eső
aranyat ér.
Vagy inkább legyet,
szúnyogot.

Mókásak az eső-
cseppek, de még mókás-
abb az esernyőm.

Na látod,
jobb örülni az esőnek,
mint bosszankodni
miatta.

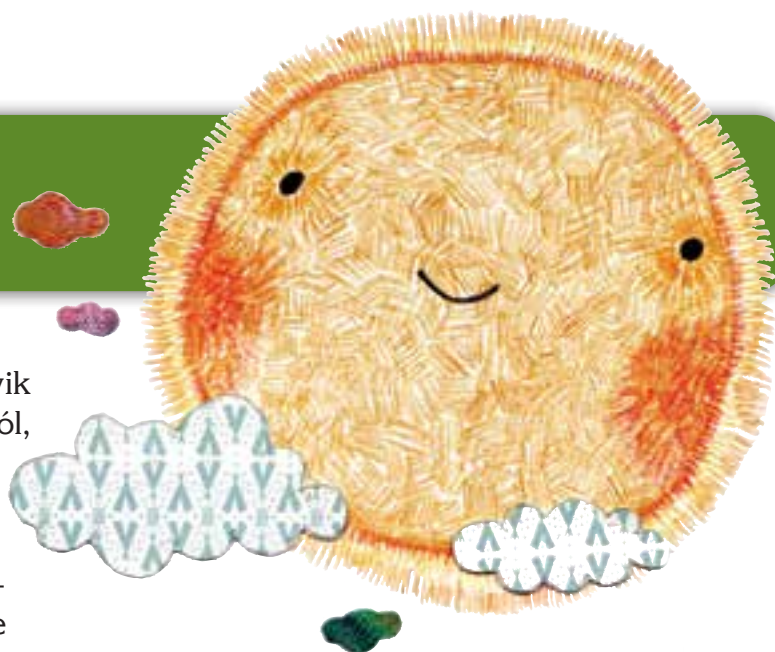
Ettől a sok bölcsességtől
megéheztem. De az esőt is
megszerettem közben.

Örültem neked,
Pufika! Ne feledd:
eső nélkül nincs
szivárvány.

A kis egér

Zürjén népmese

Éldegélt egyszer egy kis egér. Az egyik meleg nyári délutánon előbújt a vackából, és kifeküdt a napra a pocakját melengetni. Amint így heverészett-sütkérezett, egyszer csak a forró napsugaraktól égni kezdett a hasacskája. Elfutotta a méreg, nyomban föl pattant és elszaladt, hogy kérdőre vonja a Napot.

- Te Nap, miért égetted meg a pocakomat?
- kiabált fel hozzá.
- Mert én erős vagyok! És minden létezőt fel tudok perzselni – válaszolta neki a Nap.
- Ha annyira erős vagy, a felhő miért takar el?
- Azért, mert ha erős is vagyok, a felhő még nálam is erősebb! – felelte a Nap, a kis egér pedig elszaladt a felhőhöz, és ezt kérdezte tőle:
 - Felhő, te igazán erős vagy?
 - Erős ám! Én csinálom az esőt!
 - Hát akkor a szél miért cibál téged ide-oda?
 - Azért, mert ha erős is vagyok, de a szél még nálam is erősebb – mondta a felhő a kis egérnek, mire az nyomban elment az Északi-Szél-Asszonyhoz, és megkérdezte tőle:
 - Szél-Asszony, te igazán erős vagy?

– Erős bizony! Én még a hegyeket is elhordom – válaszolta az Északi-Szél-Asszony, az egér meg így folytatta:

– Északi-Szél, ha te valóban erős vagy, emeld fel nekem az Ob-parti-Sziklát!

– Az Ob-parti-Szikla nagyon nehéz. Ő még nálam is erősebb! – felelte a Szél-Asszony a kis egérnek. A kis egér pedig leszaladt az Ob-parti-Sziklához, és megkérdezte tőle is:

– Ob-parti-Szikla, te igazán erős vagy?

– Én, én nagyon erős vagyok!

– Ha olyan nagyon-nagyon erős vagy, akkor a víz miért mos el téged?

– Mert a víz még nálam is erősebb! – válaszolta az Ob-parti-Szikla a kis egérnek.

Ekkor a kis egér odafordult a vízhez, és megkérdezte tőle:

– Víz, te igazán erős vagy?

– De mennyire! Igazán csak én vagyok az erős – felelte a kis egérnek a víz, mire a kis egér így folytatta:

– Ha igazán erős vagy, akkor a tűztől miért lesz pára belőled?

– Mert a tűz még nálam is erősebb! – válaszolta a víz.

Erre a kis egér elszaladt a tűzhez is, és azt kérdezte tőle:

– Tűz, te igazán erős vagy?

– Erős? Én vagyok a legerősebb! – válaszolta a tűz a kis egérnek, és megperzselte a tenyerecskéjét.

– Jaj, a Nap is éppen így égetett – kiáltott fel a kis egér. Nem vagytok rokonok?

– Dehogynem! Ő az apám – szólt a tűz, majd fölcsapott magasra, mintha a Napnak integetne.

– Tehát mégis a Nap a legerősebb – gondolta a kis egér, és tisztelettel nézett a mindent beragyogó Nap felé.

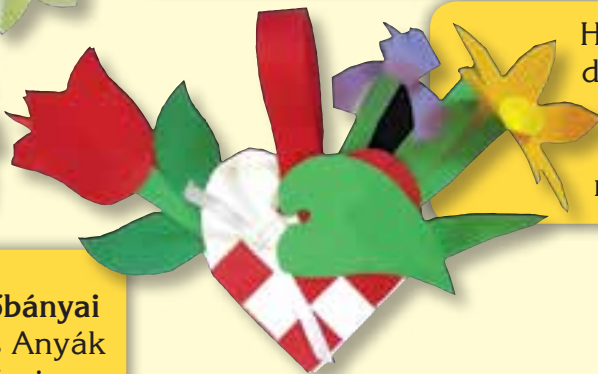
Május inasai

Neked adom a szívemet!
Székely Emőke tanító néni kisdiákjai a székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnáziumban fából kivágott szívecskékre festették a csodaszép népi mintákat.

Három virág, három ötlet, negyedik pedig a fonott szív-kosárka. Ezt ajándékozták az anyukáknak Fándly Enikő tanítványai a nagyváradi D. Cantemir Iskolában.

Laurán Angéla felsőbányai kisdiákjainak ötletes Anyák napi képeslapja nárcisz-csokrot tartó kezét ábrázol.

Csokros tulipánok és büszke alkotóik, Könyves Tímea és Demeter Földesi Éva óvónők csoportja az örvéndi 3-as számú Óvodából.

A te napodon még az újság is kivirágzik! Fülöp Izabella Tünde kisdiákjainak rajzai a marosvásárhelyi S. Duicu Iskolából.

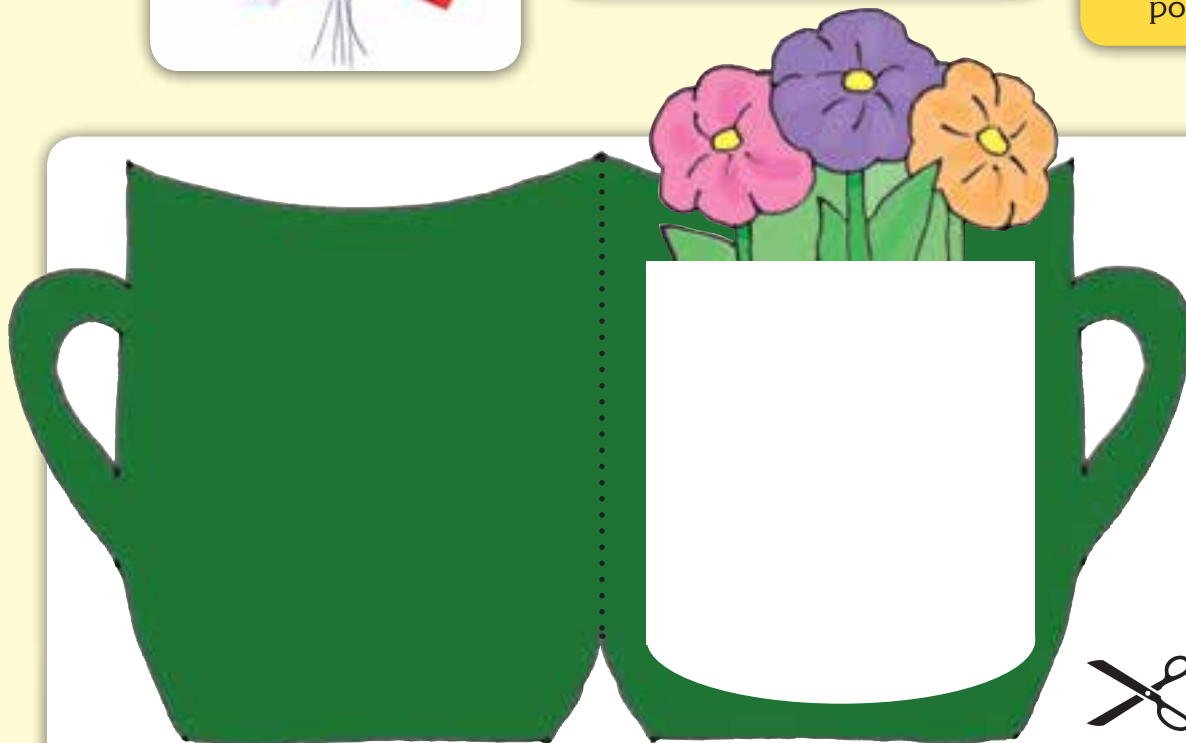
Szatmárnémeti virágok. Leiti Mónika kisdíákjai a Hám János Líceumból és Román Melinda tanítványai a M. Eliade Iskolából küldték őket.

Szakács Anikó tanítónő székelyszenterzsébeti osztálya nemcsak a katicák pöttyeit színezte nagy gonddal, hanem a háttér mértani formáinak festésére is figyelt.

Anyák napja Zabolán. Harai Erzsébet tanító néni kisdíákainak virágpompás kosárkája.

Kolcsár Mária csíkmenasági és Bunău Irén árpádi tanító nénik kisdíákjainak ajándékcsészéje. A részleteket vágjátok ki innen, az üzenetet írjátok vagy rajzoljátok bele magatok.

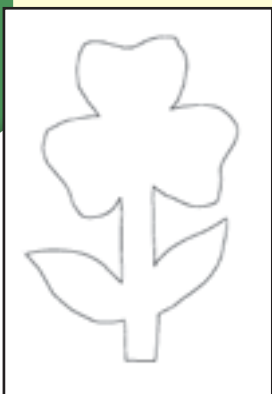

Madárcsalád. Péter Vanda, Fejér Ágota tanítónő zabolai diákjának festmény-kollázsa.

Éles Vilmos, Szilágyi-Székely Melinda magyarlapádi kisdíákja nárciszt hajtogatott, ragasztott.

Farkas Alpár, Miklós Angella tanító néni csíkszentgyörgyi kisdíákja fültisztító pálcikával pecsételte a hátteret.

Készítsétek el **Molnár Erika** tanító néni osztályának csodaszép Anyák napi füzetkékjét, amelyet a **marosvásárhelyi 7-es számú Iskolából** küldtek nekünk.

A kartonmellékletéről vágjátok ki az **ANYA** szó 4 betűjét, szalaggal fűzzétek össze, az utolsó lapra pedig írjatok vagy rajzoljatok valamit, amit a szívetek diktál.

Vegyes technikával készült képeslap **Borka Katalin** osztályában, a **marosvásárhelyi Európa Iskolában**.

Horváth Emese és **Éles Krisztina** óvó nénik **kisbácsi** csoportja tűzpiros szeretet-hálójával szötte be az anyáknak szánt fehér kartonszívet.

Áda Karola **Áda Izabella** óvó néni csoportjába jár a **kézdivásárhelyi Manócska Napközibe**. Dédszülei 60. házassági évfordulóját ezzel a családivirággal köszöntötte. A levelekbe a két ünnepeltet, a szirmokba a dédunokákat rajzolta bele. Készítsétek el ti is nagyszületek vagy dédszületek családivirágát. Hány szirma lesz?

Szárnybontó

Anya, szeretlek.
Anya, szeretsz?
Nem szeretsz?
Én mindig szeretlek,
hát persze, hogy
szeretlek.
Mindig szeretlek,
macikám.

Janicskó Blanka
verse és rajza,
Szatmárnémeti

Gál Panna, Kovászna

De szeretnék fecske lenni,
Villanydróton énekelni.
Játszadoznék fűvel, fával,
Örvendeznék a családdal.
Fészket is építenék,
Eresz alól beköltöznék,
Nézegetném a naplementét,
Harmatvízzel mosakodnék.
Szélyes Villó, Hajós Janka,
Kolozsvár

Farkas Tímea,
Sepsiszentgyörgy

Torta vagyok én,
Mi más lehetnék,
A gyerekek kedvence:
Marcipános,
Krémes, mézes.
Ne gondold, hogy csak
Krémesen vagyok finom.
Epresen, mangósan,
Sőt kivisen is
Csábítom az ínycseket!

Nagy Jázmin,
Szatmárnémeti

László István Krisztián,
Korond

Csata Alex,
Gyergyószentmiklós

Egyszer volt egy okos róka. Ő volt az erdő legjobb vadásza. A medve kérte, hogy tanítsa meg őt is vadászni. A róka elvállalta. Indulás előtt magához vett pár halat, a

nyúltól kért répát és szamócat, a méhektől mézet. Amikor beértek az erdőbe, azt mondta a medvének:

– A vadászat titka, hogy bokorról bokorra jársz, és így megkapsz mindent, ami szem-szájnak ingere. De jól vigyázz, nehogy olyan bokorba menj, amiben már vadászik valaki!

A medve el is kezdett keresgélni. Eközben a róka elrejtette a bokrokba a szamócat, a répát, a halat és a mézet. A medve megtalált sorjában minden finomságot. A róka közben lelépett.

A medve azóta is bokorról bokorra járva keresi meg az élelmét. Itt a vége, fuss el véle!

Farkas-Ferencz Rita,
Csíkszereda

Repülőgép, autó, baba,
így néz ki egy gyerekszoba:
sok-sok játék, Lego, favonat,
igazi játék-had.

Jánoskái a gyerekszoba,
ő a játékok tulajdonosa.
A szobában van egy ágy,
álmos lélek arra vágy.

Lakatos Mihály Áron,
Marosvásárhely

Az én kis hugicám egy tünemény,
Vele játszani nagy élmény.
Együtt megyünk iskolába,
Délben a bátyját ő megvárja.

Cuki kislány, édes hanggal,
Kedves, bájos, nagy mosollyal.
Néha vicces is tud lenni,
Tőlem tanul bohóckodni.

Jó, hogy van egy kis testvérem,
Kivel megoszthatok mindent.
Néha kicsit összeveszünk,
Aztán hamar kibékülünk.

Majd, ha mi is nagyok leszünk,
Erre visszaemlékezünk.
S akármerre visz az élet,
A szeretet összeköt minket!

Sibian Márk Flórián,
Szatmárnémeti

Tusa Tímea,
Zabola

Csipike postája

Nekem nincs anyukám, Fodor Sándor író bácsi képzeletéből születtem, a mese az otthonom. Ilyenkor májusban azonban, amikor ti édesanyákat köszöntitek, én is megsimogatom a fákat, virágokat, belefúrom fejem a mohapárnába, és azt súgom a tavaszi erdőnek: Te vagy a legszebb, legszeretőbb anya!

Ti pedig a legjobb barátaim vagytok, különösen azok, akik írtok, rajzoltok is nekem: **Mihály Hanga Dorka**, **Lakatos Mihály Áron**, **Gyenge Klára**, Marosvásárhely; **Balázs Ágota**, **Balázs Barbara**, Sárvasár; **Csíki Hanna**, **Magyarosi Zsanett**, Kend; **Patay-Horváth Márton**, Szödliget, Magyarország; **Oláh Botond**, Zilah; a **szalacsi óvoda**; a **sepsiszentgyörgyi Mikes Kelemen Iskola I. A**; a **kézdivásárhelyi Turóczi Mózes Iskola I. A**; a **marosvásárhelyi L. Rebreanu Iskola II. D**; a **kolozsvári Brassai Sámuel Líceum előkészítő osztálya**; a **dési I.**; a **mezőfényi II.**; a **szilágycsehi előkészítő, I. A**; a **zabolai II. B**; a **nagyernyei előkészítő osztály**.

- **Balogh Tünde tanító néni csíkfalvi osztálya** felcsapott kiskertésznek. Paszulyt vermeltek, nevelnek. Ha így haladnak, lassan éjig ér.

Dávid Zoltán,
Kézdivásárhely

- Ez a fénykép koratavasszal készült. Azóta már sokkal lengőbb szaladgálnak a **gyergyóditrói iskola** napsütötte udvarán **Ferencz Gabriella tanítónő** kisdíákjai.

E lapszám támogatói:

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

● **Diósadon Botka Ildikó** tanító néni összevont osztályának minden tanulója ajándékot készített édesanyjának.

● **Hogyan készül a rádióműsor? Gergely Erika és Farkas Andrea** Méhecske csoportja a kolozsvári Hársfaillat Óvodából a rádió stúdiójába látogatott.

● **Milyen színűre fessek? Alezár Tünde Anikó és Bauer Orsolya** óvó nénik Napsugár csoportja a szatmárnémeti 13-as számú Napköziben nagy figyelemmel színezi a Szivárvány kifestős oldalait.

● **Egy elsősnek még fárasztó a felolvasómaraton. Székely Emőke** osztálya a székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnáziumban nem olvasta, hanem gyönyörűen szavalta Radnóti Miklós gyermekverseit a maratoni olvasás napján.

Címlap:
FAZAKAS
CSILLA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XL. évfolyam, 425. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.ziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 **A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk:** Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622. **Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x**

Csipike- képtár

Újvári Natália,
Lele

Farkas Hanna,
Kolozsvár

Gyenge Klára,
Marosvásárhely

Deák Rebeka,
Szászrégen

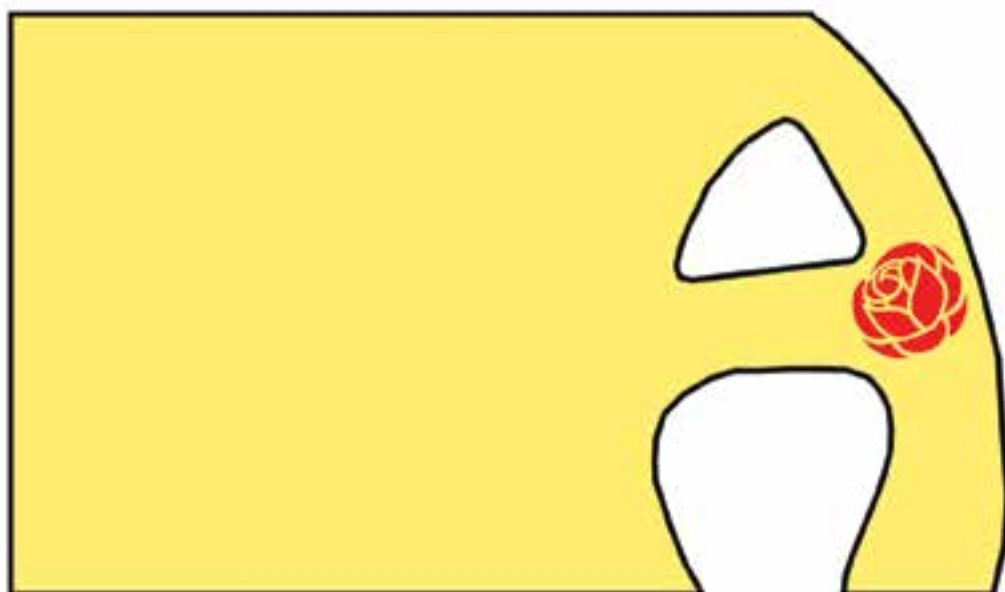

Dálya Balázs,
Marosvásárhely

Ára 4 LEJ, 400 FT

Anyák napi üdvözlét

Leírás a 27. oldalon.